

gulativer o. s. v., paa samme Maade som ved Privatbanerne og Telefonselskaberne, og der ved fik Stridigheder angaaende Forstaaelsen af de af Rigsdagen og Ministeriet givne Love og Regulativer prøvet ved en Voldgift. Kommer man ind paa den Tanke, tror jeg, at man vil kunne se bort fra al Frygt i saa Henseende.

Det ærede Medlem nævnte Anmærningen paa Finansloven, og andre ærede Medlemmer var ogsaa inde derpaa foruden paa Spørgsmaalene om Forrentningsprocenten og Afskrivningerne. Jeg haaber ikke, at de Herrer bliver vrede paa mig, fordi jeg her nøjes med at tage Udtalelserne til Efterretning og i øvrigt lader den Forhandling, som skal finde Sted med Finansudvalget, hvor disse Spørgsmaal rettelig hører hjemme, være afgørende for, hvorledes man ser paa disse Spørgsmaal fra den høje Rigsdags Side.

Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, hvis Udtalelser overfor mig jeg i øvrigt ogsaa glæder mig over, sagde, at der var visse Betæneligheder, jeg forstod: ikke hos ham selv, men hos andre af hans Parti med Hensyn til de specielle Takstafaler. Man mente, at det stred mod Statens naturlige Princip at komme ind paa saadant. Jeg kan kun sige, at hvis Statsdrift skulde udelukke, at man har Mulighed for saadanne Aftaler, kan man lige saa godt opgive Forrentningskravet, saa maa man hellere lade være at stille det til Administrationen. Alle andre Steder har man dog noget saadant. Privatbanerne har været overordentlig glade ved en saadan Bevægelsesfrihed, Det Forenede Dampskibsselskab nævnte det ærede Medlem selv; der er ikke et eneste Befordringsmiddel, fra den mindste Vognmand op til den største Forretning, uden at de benytter sig af saadanne Fragtoverenskomster. At binde Statsbanerne her vilde være at gøre dem ganske hjælpeløse.

Det ærede Medlem efterlyste et bedre Regnskabsvæsen ved Statsbanerne. Jeg er ikke sikker paa, hvad det ærede Medlem i saa Henseende mente, men jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at man ved Statsbanerne arbejder paa at indføre et særligt statistisk Tællesystem, Systemet Hollerith. Der foreligger en Betænkning fra et derom nedsat Udvalg, der angiver Beparelsen alene ved Regnskabskontrollen gennem dette System til et Par Hundrede Tusinde Kroner. Samtidig er Systemet saaledes indrettet, at det til enhver Tid sætter Generaldirektøren i Stand til at faa en hvilken som helst Trafikoplysning om Trafikken fra de enkelte Stationer og

om de enkelte Varers Forsendelse til Ud- og Indland. Jeg betragter Gennemførelsen af et saadant System, som jeg ved at man fra Statsbanernes Side interesserer sig stærkt for, ikke alene som en god Økonomi, men ogsaa som en nødvendig Forudsætning for, at Banerne kan drive en bevidst Takstpolitik, saa de til enhver Tid ved, hvorfor de gør det og det, og hurtigere er i Stand til at se, hvad de opnaar.

Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen talte om, at der burde finde et Samarbejde Sted mellem Banerne og Bilerne, og det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Bilerne, idet han sagde, at Rutebilerne nu gaar ind som et almindeligt Led i Trafikken i Konkurrencen med Statsbanerne og andre Baner. Og det er jo rigtigt, Privatbanerne og de Kommuner, der skal betale deres Underskud, ømmer sig stærkt over denne Konkurrence. Saa sagde det ærede Medlem, at man skulde betænke sig paa at give Statsbanerne Ret til at konkurrere med Rutebilerne. Det er dog virkelig haarde Vilkaar at give en Statsvirksomhed at binde Banerne og give Rutebilerne fri Konkurrence. Det, der ønskes fra Statsbanernes Side, er jo kun at faa Lov til at konkurrere med Bilerne, og Befolkningen kan dog kun være glad, hvis der deri skulde ligge en Mulighed for den for at blive bedre behandlet af Statsbanerne, for at faa bedre Køreplaner, i det hele taget Muligheder for en bedre Befordring; end hvis man binder Banerne, saa de hverken kan gøre det ene eller det andet.

Jeg kan til det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen sige, at et Samarbejde mellem Banerne og Bilerne, som jeg ogsaa forudsætter, at det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard vil være glad ved, allerede er indledet. Det er indledet ved en Henvendelse fra en Bilorganisation, og en anden har ogsaa meldt sig og er villig til Samarbejde. Der har allerede fundet visse Forhandlinger Sted, og man er fra Statsbanernes Side glad ved disse Forhandlinger og haaber at faa noget ud af dem, saaledes at Banerne kan arbejde i Fred og Forstaaelse med Bilerne alle de Steder, hvor der ingen Baner er, med Bilruterne som Fødelinier til Banerne, eventuelt med Køreplanfællesskab og Avertering for hinanden o. s. v.; saaledes at man virkelig faar løst dette i Øjeblikket meget urolige Spørgsmaal, saaledes som alt nyt er, der bryder sig Vej frem og faar disse Bilruter, hvoraf i Virkeligheden en Masse er meget lidet rentable og